

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 10. januarja.

Nemci so vedno zatrjevali, da je češki nemški uradni jezik v neki zvezi z Dunajskimi punktacijami. Čehi so pa zahtevali ga, naglašali, da se o notranjem jeziku na Dunaji ni ničesar dogovorilo, da torej zahtevanje Čehov ne nasprotuje Dunajskim punktacijam.

Mi smo tudi zastopniki v Dunajskem dogovoru iskali kake določbe o notranjem uradnem jeziku. Jedino revizija jedne ministerske jezikovne določbe se je obetala, kadar bodo okraji že po narodnostih razdeljeni. Ker pa dotična jezikovna naredba govori samo o občevelnem jeziku s strankami, smo bili pač opravičeni misliti, da se na Dunaji sploh o notranjem uradnem jeziku govorilo ni, da torej vso stvar spravljajo nemški poslanci le zaradi tega v zvezi z Dunajskimi punktacijami, ker hočejo preprečiti, da bi se ne ustreglo češki želji. Nemci bi vedno radi videli, da bi vsaj one dežele, ki so nekdanj pripadale nemški zvezi, veljale za nemške in zatorej napenjajo vse sile, da se ohrani vsaj v notranjem delokrogu nemško poslovanje.

Kaj se je na Dunaji govorilo, o tem seveda mi nismo ničesa vedeli, kajti do sedaj so bili vsi dogovori zaviti v zagrinjalo tajnosti, torej smo se mi mogli vedno ozirati le na sklepe Dunajskih konferencij, če tudi ne pripadamo k onim, ki trdijo, da so stranke, ki so se posvetovali na Dunaji vezane le na besede zapisnika, temveč smo tega mnenja, da se je treba ravnati tudi po dubu, v katerem so se sklenile. Ta dub se je pa nam razkril v spravi komisiji in sicer razkrila sta ga nemška poslanca dr. Plener in dr. Schmeykal. Narod češki je lahko hvaležen tema dvema možema, da sta razkrila resnico, katero so staročeški zastopniki prikrivali.

Na Dunaji pri konferencah se je govorilo tudi o notranjem uradnem jeziku. Pogovor izprožili so bili Čehi. Taaffe je pa odločno izjavil, da je notranji jezik le stvar eksekutive in da bi vlada morala pretrgati pogajanja, če se začne o tem razpravljati. Še jasneje se je pa izrazil grof Schönborn, ki je brez vseh ovinkov povedal, da se vlada strogo hoče dr-

žati stališča, da mora biti notranji službeni jezik nemški. S tem, da češki odposlanci temu neso odločno ugovarjali, temveč lepo molčali in potem se pa lepo mirno dalje dogovarjali, so vendar jasno pokazali, da so pripravljeni v tem oziru prijenjati vladi.

Nemški zastopniki so tudi njih postopanje morali tako tolmačiti. Naravnost neumljivo je potem potegovanje Riegru za češki notranji jezik, ko je po tako odločnih izjavah ministrov moral vedeti, da ne bode ničesar dosegel.

Dolžnost staročeških zastopnikov na Dunaji je bila, da pobere svoja kopita, ko so slišali omenjene vladne izjave, kajti vedeti so morali, v kakem duhu se bodo gibala vsa daljša pogajanja. Vedeti so morali, da se je vsa sprava uprizorila le za to, da se zagotovi nemštvu prvenstvo v deželi, ki je po večini slovanska. Dr. Rieger in drugovi so se močno zagrešili proti narodu češkemu, ker so se še dalje pogajali. Sploh mi ne moremo razumeti njihovega postopanja.

Češki zastopniki, ki neso bili na Dunaji, pa najbrž o teh dogodkih ničesa vedeli neso. Dr. Rieger je dobro znal, da bode nastal upor celo mej njegovimi političnimi pristaši, ako jim vse razloži. S svojim potegovanjem za notranji uradni jezik v deželnem zboru je hotel češki vodja le prikrivati svoje postopanje na Dunaji. Vlada in Nemci so pa tudi molčali, dobro vedoč, da se v deželnem zboru za spravo ne dobi več večine, če se izvedo te podrobnosti o Dunajskih pogajanjih. Zato pa vseh staročeških poslancev ne moremo tako obsojati, kakor one, ki so bili na Dunaji, če so se potegovali za spravo. Po pojasnilih, ki so jih dobili od dr. Riegra, sodili so morda, da se bodo dale češčini lažje pridobiti kake pravice, ako se ne postavijo vladi naravnost po robu. Od tod morda tudi prihaja, da so še le zadnji čas dr. Riegra zapustili mnogi pristaši, kateri neso bili baš prisiljeni od svojih volilcev.

Da so pa Nemci v komisiji razkrili te podrobnosti, tega si ne moremo drugače tolmačiti, nego, da so izgubili že vse upanje, da se sprava dožene, kajti, gotovo sta dr. Plener in dr. Schmeykal dobro

vedela, da s svojimi pojasnili ne utrdita stališča dr. Riegru, ki se dosledno bori za spravo.

Pravic do notranjega češkega jezika pa vendar Čehi pri dogovarjanju na Dunaji neso zgubili. Dr. Rieger ni imel nobenega pooblastila na Dunaji pogajati se v imenu vsega naroda češkega. Tudi vladni odgovor te pravice nikakor ni mogel odpraviti. Po obnovljenem deželnem redu Ferdinandovem sta na Češkem oba jezika jednakopravna. Ta zakon se pozneje ni nikakor premenil, temveč je še vedno v veljavi. Ministerske premembe ga premeniti neso mogle, ker se take naredbe morejo opirati le na zakone, če pa zakonom nasprotujejo, so pa nezakonite, ustava ga ni premenila, ker se popolnoma ujema z njim. Zato se bodo češki narodni zastopniki še nadalje potegovali za to pravo naroda češkega. Samo dr. Rieger in vladi so ta pojasnila neizmerno škodovala. Vlada sedaj ne more več zahtevati zaupanja od češkega naroda, dr. Rieger pa še manj, ker je na Dunaji tako lahkomišelnost igral s pravicami naroda svojega in zatorej mora se vodstvo izročiti drugim zanesljivejšim rokam.

Po ljudski štetvi.

I.

Ljudska štetev na podlagi odnošajev, kakor so bili dne 31. decembra minolega leta je dovršena, oziroma dovršuje se ter polagoma prihajalo bode na dan, kakšne rezultate bode imela in kako razmerje mej posamičnimi narodnostimi se bode pokazalo. Kar smo poprej samo pričakovali, oziroma česar smo se bali, da bodo nasprotniki Slovanstva uporabili vse sile v to, da umetno znižajo število Slovanov, da se bode politična strast lotila dela, ki ima v prvi vrsti le statistično-znanstvene namene, to se kaže še predno smo izvedeli za številke, ki nam bodo najjasneje govorile o tem, koliko so nasprotniki naši dosegli tega svojega namena.

V konkretnih slučajih začenja dobivati dan na dan stvar jasneje lice. Govorili smo v našem listu že o posameznih taci slučajih, ki so celo taki, da bodo dali povod sodnijskim preiskavam, kakor n. p. omenjeni slučaj v Budejčevicah na Češkem. Navedli

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Sneg! Sneži na vse strani, kakor da bi v debelih kosmih pavola padala z neba. Na ulicah in trgih kupičijo se snežne barikade, ljudje, hiteči po javnih prostorih, pobeljeni so, kakor da bi jih bil kandiral g. Kirbiš, ali kateri drugi sladčičar. Dan za dnevom množi se snežna odeja in dasi se sneg trebi in odvaža, vendar človek večkrat čuti nedostatnost obuvale svojega. Strehe in drevje ima izredno zimsko lice, vse je nekako predručeno, najmarkantnejši pa je stari Radecki v „Zvezdi“. Le pogledjte ga! Visoko belo kučmo ima na glavi, okolu vratu pa so se nabrale snežinke nalik belemu kožu in začrnelo bronasto lice in snežni okvir, to vam je uprav slikovit prizor, vreden, da bi ga posnel kak amatér-fotograf.

Zares, nenavadno je patinirano Radeckega lice v snežnobelem obvodu, skoro isto tako nenavadno, kakor „zamorski“ duhovnik, o. Danijel Suror, ki biva te dni v Ljubljani in je vse trejale in trejalko spravil po konci. Gospod o. Suror je nekda iz Sudana in prišel po nič več nenavadnem dolgem

potu v belo Ljubljano nabirat milodarov za črne mure v Afriki, katere nam je Stanley tako podrobno popisal, za katere pa vsaj moja malenkost ne goji posebnih simpatij, ker se držim načela, da mi je srajca bližja, nego li suknja.

Izza svojih dijaških let spominam se jednacih poskusov, ko je „Abuna Soliman“, naš rojak Knobleher, pobiral po Ljubljani milodarov za misijonsko postajo v Kartumu, ko smo doprinali razna darila, odkupovali mure in sploh storili vse, kar je bilo možno. Knobleher bil je uzoren mož, a vse početje se je izjavilo. Knobleherja uničilo je, žal, afriško podnebje, odkupljeni muri pa neso nikomur bili v čast. Zato bi bil jaz mislil, da bi prenehali s tacimi eksperimenti. Ubog narod smo, zakaj baš iz nas odvajati toliko novcev, dočim bogati Francozi in Angleži uprav v Afriki iščejo svoje molzne krave.

Oče Danijel Suror ima v Ljubljani posebno srečo. Ne le da trejalka in druge ženske natančno opazujejo, kako majhna so mu ušesa, kako nežne in drobne so mu roke, ne le, da so nekaterniki šli trikrat k „ofru“, samo da so si črnega duhovnika ogledali in ogledale nekoliko bližje, bil je tudi gmotni efekt jako poveljen.

Na novega leta dan dobil je v frančiškanski cerkvi pri „ofru“ do 300 gld. Isti dan popoludne

pri „Uršulinkah“ 285 gld. V nedeljo potem pri sv. Jakobu 225 gld., na sv. treh kraljev dan pri sv. Petru 270 gld. Koliko denarja se je pa zanj znosilo „na porto“ pri frančiškanih, o tem molči zgodovina. Žetev v Ljubljani je izdatna. Kakor pripoveduje drugi misijonar o. Geyer, nabralo se je v Ljubljani v malo dneh kacic 1800 gld. Na Ogerskem in Hrvatskem v več tednih ni bilo toliko. Zagreb vrgel je samo 50 gld. Najboljše branje bilo je v Solnogradu, kjer so ljudje v stolne cerkve zakristijo znosili nad 2000 gld. Za Solnogradom pride takoj Ljubljana.

Zamorski duhovnik, o. Sorur je sedaj obolel, ker se je pri „ofru“ v št. Peterski cerkvi premrazil. Želim mu, da bi se kmalu ozdravil, ne morem pa zamolčati svojega začudenja, da se uporablja takšna reklama in pošilja toliko novcev iz dežele, ko vendar sicer, kadar gre za domače pogorelce, ali za stradajoče barjane ni videti družega, nego zapete žepe in ni niti sledu darežljivosti, ki se je pojavljala te dni. Razven blagoslovljenega mura, ki je pretekla dni vzbujal toliko pozornosti, razven snega, ki nas trdovratno nadleguje, zanimal me je tudi filharmoničnega društva koncert, to pa največ zaradi tega, ker sem na sporedu zazrl tudi „Italienisches Liederspiel“. Ko je pred leti izborni

smo nekoliko drugih slučajev, ki so se dogodili mej nami. Navajajo jih tudi drugi slovenski listi, ter povdarjajo, s kakim pritiskom se je delalo povsod.

Ne da se tajiti, da se je narodna zavest mej Slovenci v zadnjem desetletju, po zadnji ljudski štetvi namreč, gotovo povsod ojačila, da smo v tem oziru napredovali, da se narod naš vedno bolj probuja v svojej celoti. Jeli pa ta narodna zavest se razširila tudi mej slovenskimi prebivalci naših mest in trgov v onej meri, da bodo brezuspešni ostali vsi krivični napor naših nasprotnikov, je li smo v obče napredovali v toliko, da bode naš napredek vsaj mogel vzdržati ravnotežje nasprotnemu pritisku?

Gotova istina je namreč, da je agitacija nasprotnikov letos veliko silnejša in huja nego je bila pred desetimi leti. Takrat se je pričakovalo mnogo od lokavo nastavljenosti, v katero naj bi se lovili nezavedni ali svojemu rodu protivni Slovani. Za njih v prvi vrsti nastavljenost je bila past, zvana „Um-gangsprache“. Nič ni pomagalo vse govorjenje in pisanje, ostala je nastavljenost tudi letos.

Skrb zavednih domoljubov in narodnih župan-
stev je zdaj, da se strogo pazi na vse nepostav-
nosti, ki so se vršile, da se pri reviziji popisnih
pol popravijo vsaj najbolj kričeče krivice, ki so se
dogajale.

Kjer bi se pa ne moglo pravočasno pomagati
na ta način, tam pa naj stopi časopisje naše v ak-
cijo. Ono naj odkriva svetu vse take slučaje zagri-
zene nasprotniške strasti, odprejo naj vsi naši do-
mači listi stalno rubriko, v kateri se bodo prijav-
ljali vsi taki slučaji, spodbujajo naj narodnjaki drug
drugega, da ne ostane prikrit nobeden tak slučaj.
S tacimi dokazi v roki bomo mogli narbolj teme-
ljito dokazati, da „občevalni jezik“ ne služi istim
namenom, katere bi morala imeti ljudska štetev,
nego da služi samo strankarskim namenom. Če so
celo nepristransko sodeči nemški listi odločno se
izrekli proti zlorabi, oziroma proti neopravičenosti
te rubrike, je pač jasno, zakaj jo merodajni nemški
faktorji neso hoteli opustiti navzlic vsem opravičenim
ugovorom.

Nabirajmo torej zdaj marljivo potrebno gra-
divo, ter zabeležimo vse take slučaje, katerih ža-
libog gotovo ne bode primanjkovalo. Naše slovensko
časopisje pa si bode pridobilo veliko zaslugo za na-
rodno stvar baš s tem. Zavezali bomo lahko hu-
dobnim nasprotnikom zlobne jezike, razgovarjanje o
tej stvari pa bode budilo in poučevalo naš narod,
da bode spoznanje velike važnosti tega vsacih deset
let se ponavljajočega ljudskega popisa seglo vedno
globlje in globlje, da se bode manjšalo vedno bolj
število onih, kateri se vedoma ali nevedoma dadó
zlorabiti nasprotnikom našim v strankarske svoje
namene.

Za trdno se nadejamo, da se pokaže splošni
naš napredek v celoti, kjer pa bi v posamičnih
krajih bil navidezno izid nam nepovoljen, ali bi se
prikazal nazadek, skrbeti nam je, da razkrijemo
svetu prave razloge za tako navidezno nazadovanje,
in ti so le iskati v pomnoženi strastnejši agitaciji
nasprotnikov. Zatorej pričakujemo z veliko rado-
vednostjo razglas prvih oficijelnih izjav o izidu ljud-
skega štetja. Y.

skladatelj in pevovodja g. A. Nedved s to skladbo
stopil pred občinstvo, izvajala se je tako točno in pre-
cizno, da se je morala dvakrat ponavljati. Navzlic
lepemu uspehu pa je takrat rekel gosp. Zöhrer:
„So was gehört in kein Concert, sondern in eine
Liedertafel!“

Sedaj čez toliko let pa je g. Zöhrer temeljito
preobrazil svoje nazore in isto skladbo sam spravi-
l v koncert, ki je pa zares močno spominal na kakšno
ponesrečeno „Liedertafel“. Društveni instrumenti
bili so hripavi, uglašenje za pol glasu višje, nego
Mancio sicer peva, zaradi česar je svoj posled-
nji „part“ samo markiral. Ker je bila samo
jedna skušnja, videla se je vrhu tega močna nego-
tovost in razven par točk, katere je tuji pevec iz-
borno pel, so bile vse ostale take, da se najpristnejša
kritika o njih izreče v kratkih besedah „Schwamm
darüber!“

Gredé mimo novega poslopja, kateremu bode
me „Tonhalle“, sem sicer večkrat zavidal filhar-
monično društvo za nove ugodne prostore sredi
mesta, ko sem se pa vračal od rečenega koncerta,
nehala me je vsa zavist in na misel mi je prišel
stari pregovor: „Kaj pomaga še tako lepa skleda,
če pa ni kaj v njo dejati?“ s.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. januarja.

Češki deželni zbor.

Posvetovanje o preosnovi deželnega kulturnega
soveťa se jako počasi nadaljuje. Sedaj je rešenih
21 paragrafov. Pri nekaterih paragrafih so Mlado-
čehi naglašali, da je treba zanje dvetretjinske ve-
čine, ker preminjajo nekoliko deželni red; vrhovni
deželni maršal, ki ima sam odločevati v tacih
uprašanjih, se je vselej izrekel, da zadošča navadna
večina.

Državne železnice.

Sedaj je baje že trdno skleneno, da se za
državne železnice osnujejo štiri ravnateljstva in sicer
na Dunaji, v Pragi, Gradci in Levovu. Ravnateljem
za gališke železnice bode imenovan poslanec Bilinski.
Poljski klub se hoče odločno potegniti za to, da se
uvede na galiških državnih železnicah poljski uradni
jezik in da se bode pri imenovanju ravnatelja vselej
uprašal tudi deželni zbor za mnenje.

Vnanje države.

Lucki.

O Luckem se sedaj pripoveduje, da je bil,
predno je prišel v Bolgarijo, že pregnan s svojo
ženo v Sibirijo, od koder se mu je posrečilo ube-
žati preko Kitaja. Mož potem o svoji ženi ni ni-
česar slišal. Kaj da je bilo vzrok njegovemu pre-
gnanstvu v Sibirijo, se ne ve, najbrž je bil zamotan
v kako nihilistično zaroto. Znano je še, da so ruski
listi nedavno trdili, da imajo nihilisti najvarnejše
zavetje v Bolgarski, tem trditvam je najbrž dalo
povod to, da so izvedeli, da je Lucki v Bolgariji.
Omeniti je pa, da je ta mož prišel v Vzhodno Ru-
melijo, kjer je dobil majhno službico pri stavbin-
skem uradu, predno se je zjediniła Bolgarska, torej
ko še ni vladal Stambulov.

Povišanje carine na žito.

Finančni minister italijanski namerava znatno
povišati carino na žito. Davki so lani manje donesli
državni blagajnici, nego se je pričakovalo in vlada
je zatorej prisiljena iskati si novih dohodkov. Po-
višanje carine bode pa nižje stanove hudo zadelo,
ker bode podražilo kruh. Vladna stranka je pri
volitvah obetala, da ne bode dovolila nobenega po-
višanja davkov, sedaj se pa kaže, da je te svoje
obljube že pozabila. Italija si iz finančne zadrege
drugače ne bode pomagala, nego da pomanjša stro-
ške za vojsko. Tega storiti pa vlada ne mara, ker
bi potem Italija ne mogla mešati se v vsa evrop-
ska uprašanja.

Francoske monarhiste

je močno potrl izid volitev za senat. Nekateri njih
listi pri tej priliki vso krivdo izražajo na kardi-
nala Lavigerija in druge duhovnike, kateri so se
izjavili za republiko, drugi pa obirajo poslanca
Piou-a in pristaše njegove, kateri so osnovali repu-
bličansko konservativno stranko. Jeden list je pa
našel krivdo v sedanjih monarhističnih vodjah, ki
ne razumejo prav političnega položaja, zatorej za-
hteve, da se voditelji zamenjajo z drugimi možmi.

Alzacija in Lorena.

Nemška vlada baje hoče preklicati naredbo,
da iz Francije ne sme nihče v Alzacijo in Loreno,
če njegovega potnega lista ni pregledalo veleposla-
ništvo v Parizu. Ta naredba je jako ovirala pro-
met. Izdala se je bila, kakor se je izjavil knez
Bismarck, za to, da se Francozom v glavo ubije,
kje je nemška meja. Preosnovati hočejo pa v Al-
zaciji in Loreni policijo tako, da bodo strožje nad-
zorovali tujce, da ne bodo mogli Francozi začeti
meje prebivalstvom kakih agitacij.

Doktor Holman.

Božična povest.

(Ruski spisal M. Bójen; preložil I. J. Štefánov.)

(Konec.)

— Da, draga Edita, midva morava potrpež-
ljivo čakati! Jaz se ne morem odreči svojemu
stanu in poklicu in dobro vem, da me ti umeš!

V tem trenutku se je zaslíhal cerkveni zvon
in napolnil srce Rihardu s tihim pobožnim čuvstvom.

— Moj Bog! — spregovoril je v goreči mo-
litvi — razsvetli mrak napolnjajoči mojo dušo!

Odšel je od okna, vzel iz omare knjigo, ka-
tere pa ni mogel čitati, se podprl z roko ter se
pogreznil v globoke misli.

V tem hipu pridrdrala je lepa kočija do nje-
govega dóma in kmalu so se čuli korako po stop-
njicah. Rihardu služeči deček ustopi ter reče:
„Gospod doktor, nekdo bi rad govoril z Vami.“

— Dobro, reci ustopiti!

Vrata se odpró in Holman ne verujoč svojim
očem ustane: pred njim je stal bankir Kruzij!

— Gospod Kruzij!

Bankir se je počasi približal in mu rekel:

— Dá, jaz sem sedaj pri Vas „gospod Kruzij!“

Revizija ustave v Belgiji.

Zveza konservativnih političnih društev v Bel-
giji je pismeno pouprašala vsa društva, katere so
v zvezi, se li naj premeni ustava in kako. Od od-
govorov je zavisno, kako bode nadalje postopalo
društvo v tej zadevi. Konservativci belgijski so v
veliki zadregi. Mej narodom je vedno močnejša agi-
tacija za razširjenje volilne pravice in se ni moči
dolgo več ustavljati željam prebivalstva v tem oziru.
Vedo pa dobro konservativci, da bi jim znatno
razširjenje volilne pravice utegnilo jako škodovati,
da celo spraviti ob večino v zbornici. Potem tak-
em ni čudo, da se za revizijo ustave odločiti ne
morejo.

Dopisi.

Iz Spodnjih Libuč 8. januarja. [Izv.
dop.] V živem spominu je nam še obnašanje naših
„nemških“ Pliberških sosedov dne 5. oktobra l. l.
Omikani meščani vsprejeli so nas takrat kakor ro-
parje, vse je bilo na nogah, tudi požarna bramba,
ki je naše „vindišarske buče“ (tako je stalo tačas
v nemških časnikih), hotela blagodušno z brizgal-
nicami ohladiti in „krofasti Jozi“ (to človeče je
Steinbergov majar Metnic) je nas celo za pse zma-
tral, ko je nam kazal svoj pasji bič. Bali so se
tudi kakšne nalezljive bolezni, ker so nam krème
zaprli in stražili, škoda da nas ni še žandarmerija
nagnala kakor ciganov, tega bi bili takrat Pliberčani
najbolj veseli. Čudno se nam zdi, kakaj nas v dru-
gih časih iz svojih krčem in prodajalnic ne podé in
naše slovenske krajcarje tako radi jemljó.

Napisi po mestu so itak vsi nemški, torej
imajo Pliberčani svojo pijačo in svoje blago le za
Nemce, in torej se meni še bolj čudno zdi,
kako da se Slovenci predrznejo v nemške krème
in prodajalnice zahajati in te Nemce tako nad-
legovati.

Prav imajo potem oni Nemci, ki jim za to z
bičem preté, zakaj se pa tako nadležni in pokvar-
jajo s svojo pričujočnostjo Pliberški nemški zrak?
Mnogi Pliberški obrtniki so se itak že izrazili, da
so veseli, ako noben Slovenec k njim ne pride.

Pač pameti manka tem Slovencem, zato do-
bivajo od svojih ljubeznjivih sosedov „Nemcev“
(nemškutarjev) priimke kakor: slovenski trap, slo-
venski vol i. t. d.

Od Šmihelčanov se to dozda ne more reči.
Ti so se od 5. oktobra popolnoma od Pliberčanov
odločili. Dobili so si svojega sedlarja, peka in zdaj
še celo mesarja, in ko bi davkarije in sodnije v
Pliberku ne bilo, bi s časoma pozabili, da Pliberk
sploh še obstoji. No, ti dve reči bi radi za same
Pliberčane pustili, posebno davkarijo. Zakaj bi Pli-
berčani ne mogli plačevati za vse štibre, saj so
tako imenitni bogataši in hočejo cele okolice uka-
zovati! Škoda je le, da smo mi Libučani primorani
s svojo pričujočnostjo jeziti Pliberčane, ker kot
dobri kristjani moramo tja hoditi v farno cerkev
prihajati.

Temu bodo zdaj Pliberčani odpomogli, ki so
si zdaj zmislili, da bodo luterani postali in „farje“
v Libuču spodili. Izvrstno Pliberčani! Tako bo
pravo, tako nam bo vsem pomagano!

— Dalje v prilogi. —

Usedši se na stol in na molčečega Holmana
zroč mu reče:

„Holman, prišel sem k Vam, da bi . . . ; be-
seda mu zastane — pri meni domá je vse v ne-
redu: žena boléha, hči je otóžna in bolestna in jaz
moram priznati, da vzrok temu — sem jaz sam!
Prišel sem k Vam s prošnjo, da jo kot dober
zdravnik, ozdravite.“

Ali pomislite, g. Kruzij — jaz . . .

— Ne recite mi takó, Rihard; imenujte me,
kakor prej, očeta; ne zamerite mi in hitimo k Editi!

— Zelo radostno g. Kruzij! vsklikne Rihard

vznemirjen — a jaz . . .

— Dobro znam, kaj hočete reči, Rihard. Idite
z mano in nikar se ne mudimo. Jaz sem bil kri-
vičen, Holman; to jaz že z davna vem in Vas radi
Vaše neupogljivosti še bolje spoštujem.

In ako sem mislil po svojih nazorih svojo
hčer osrečiti — zadnji dnovi so me popolnoma po-
razili. Potem . . . danes . . . solzé in blagodari de-
lavca, kojemu ste tešili ženo prečuvši cele noči v
njegovem siromašnem stanovanji . . . vse to je pre-
drugačilo moje nazore do Vas. —

Bankir prime doktorja za roke in ga pritiska
k sebi.

Vam je itak katoliška božja služba zoprna, da Vas ob nedeljah komaj 20 v cerkev prihaja, mi pa bi radi svoje duhovnike imeli in že davno na to mislimo, da bi si svojo faro ustanovili.

Pa mi ubogi kmetje, nemamo toliko denarja, kakor Vi, da bi kacic 20.000 gld. vkupce spravili. Vam bogatašem bo le malenkost sezidati si luteransko cerkev, pastora dobite morebiti zastonj, saj je v Pliberku toliko zgovornih in za človeštvo uestih mož. Kako impozanten bi bil na primer „krofasti Jozl“ kot pastor ali Majer in če že v Pliberu nobenega ne najdete, bo Vam to v Šmibelu Peterman rad storil.

Mežnarja tudi ne bote rabili, le samo jedno vrsto zvonov v svoj zvonik obesite, kako radi bote z njimi zvonili!

Pa dosti šale. Naša Pliberška fara šteje nekaj čez 4000 duš, ima župnika in dva kapelana. K nam Libučanom spada 1800 duš, imamo svoje pokopališče in prostorno lani razširjeno cerkev, naša okolica je jako od Pliberka oddaljena, od nas dobivajo kapelani večinoma svoj zaslužek, od Pliberka nemajo belica. Ali bi se torej ne spodobilo, da bi mi vsako nedeljo in praznik svojo božjo službo imeli? Pliberčani itak v cerkev ne hodijo in za ostalih 1000 duš sta mislim dva duhovnika dovolj.

Nekdaj bili so Pliberčani še verni kristijani zdaj nem našo mladino po krčmah od božje službe zadržujejo in s svojim „kľafanjem“ pokvarjajo, tako da naša okolica v veri in v krščanskem življenju propada. Ali se to res spodobi? Prosimo in se Vam bode dalo, trkajte in se Vam bode odprlo, pravi sv. pismo. Naš milostljivi g. knezoškof so varuh vere in krščanskega življenja in nam gotovo naše prošnje ne morejo odreči.

Kadar se že liberalcem ustreže in se na njihovo voljo prestavljajo in premeščujejo duhovniki, zakaj bi se ne ustreglo nam katoliškim Slovencem.

Torej bodimo mi Libučani složni in stanovitno tirjamo svojo božjo službo za naš kraj in Bog bo dal nam srečo!

Libučan.

Iz Litije 9. januarja. [Izv. dop.] Zapustil nas je dne 8. t. m. tukajšnji žel. uradnik g. Vrančič ter se preselil na svoje novo odlično mesto, v Postojino, kot načelnik tamošnje žel. postaje. Obžalovati je našemu okraju to izgubo, ker nas je ostavil ljubeznjiv družabnik, odličen, uljuden in spreten uradnik, dobrotnik in podpornik vsega lepega in blagega, posebno naših društev, ter vrl in vzgleden narodnjak. Radi teh odličnih svojstev užival je g. Vrančič v našem krogu ljubezen in splošno spoštovanje; v dokaz temu napravilo mu je za odhoda naše pevsko društvo lepo podoknico, pri odhodu pa se je vkljub temu, da se je moral po cesti bresti sneg za čevlji na debelo in dasi je snežilo, da se ni videlo 50 korakov daleč, zbralo najodličnejše gospode toliko, da je bila čakalnica popolnoma napolnjena.

Tudi tukajšnje gospe izgube z gospo Vrančičevo ter nje dražestno gospodično sestro, ljubeznjivi in kratkočasni ter za svoj ljubljani narod delujoči družabniki; občutljiva je ta izguba tembolj, ker žalibog ne moremo upati, da se nam kmalu po drugih nadomesté

— Ostanite zdravnik in dobrotnik trpečega človeštva, prištavi z drhtečim glasom. — A sedaj, doktor Rihard, hitimo! Doma nič ne vedó, da sem odšel k Vam in jaz komaj čakam minute, ko bode videl Edito zopet srečno in veselo.

Rihard se je dal pregovoriti in šel s Kruzijem, kateri ne govoreč skoro ni besede je Holmana držal za roke in ga labno bõžal.

Kočija se je ustavila pri znani hiši. Prišleca sta stopala po širokih stopnicah: Kruzij odpré duri in krasna svetloba se je širila po sobani.

Toda Rihard ni ničesar drugega videl, kakor blede in suhi obraz, kateri se je nekako s strahom, proti njemu obrnil; začul je svoje ime, potem pa se je spustil k Editi in jo objel.

— Oče, oče! šepetala je mlada devojka naslonivši se na prsi svojega ljubimca.

Kruzij poprime podano mu malo ročico in jo nežno pritiska na svoje lice, mej tem padeta dve debeli kaplji na njega sivo brado.

— No, prosim, nikar se ne jezi, trdi doktor, pravi on — pri meni zate ni pripravljenega družega darila kakor lansko leto; a jaz vidim, kakó ti je drago in se nadajam, da ga bodeš dobro hranil vse svoje življenje.

Ker pa ni nesreče brez sreče, je tudi ta sreča zadela Postojince, katerim častitamo iz srca na tej pridobitvi.

Vam pa, č. gospod Vrančič, ter Vaši ljubeznjivi rodbini še jedenkrat ponavljajoč želimo: Bog Vas ohrani zdrave in srečne na novem mestu, — spominjajte se večkrat na Vas ljubeče Litijane! — T...

Ljubljanskega „Sokola“ občni zbor.

(Dalje.)

Sploh se je odbor „Sokola“ zanimal za vse vnanje veselice, katerih je bilo tudi letos obilno število. Ako se „Sokol“ ni mogel odzvati vsem povabilom iz naših domačih, kakor tudi vnanjih krajev — kdo mu bode mogel šteti to v zlo? „Sokol“ storil je gotovo svojo dolžnost, ako se je udeležil gori opisanih slavnostij; nikakor pa neso pripuščale razmere, da bi se bil udeležil tudi onih narodnih veselice, ki so bile v prvi vrsti le lokalnega pomena. Vender se je pa „Sokol“ vedno primerno in dostojno spominjal vseh veselih in žalostnih dogodkov na slovenski zemlji, ter se zanimal za vsak napredek, za vsako pridobitev, pa tudi za vsako izgubo. Iz poročil o dotičnih veselicah in iz dogodkov, ki so bili čitati v slovenskih listih, poizvedeli ste, bratje „Sokoli“, da je odbor o taci prilikah razpošiljal naukušene brzojavke, ter tako vzdrževal vez vzajemnosti z drugimi slovenskimi društvi.

V zimskem tečaju priredil je „Sokol“, kakor običajno vsako leto dne 5. decembra jako udomačeni in priljubljeni „Miklavžev večer“ z raznovrstnim programom; strelski odsek pa je pričel s 1. decembrom svoje redno streljanje v čitalnici ter si izbral načelnikom brata Pavla Skaleta. Prve dobitke za streljanje dal je „Sokol“ iz svoje blagajne.

Slovenski oddelek skupnega slovanskega lista „Sokol“ uredoval je tudi v preteklem letu brat Srečko Magolič.

V posebno radost mi je dalje poročati, da se je občna želja, zgraditi si svoj „Sokolski dom“ — zdatno približala svojemu uresničenju.

V svoji seji dne 5. avgusta sklenil je slavni mestni zbor, odstopiti „Sokolu“ brezplačno stavišče za zgradbo „Sokolskega doma“ tik Vollheimove vile in kmalu potem je tudi visoka c. kr. deželna vlada potrdila ta sklep.

Odbor ukrenil je na to takoj vse potrebuo, da se sestavi načrti, ter je izvolil v to svrhu poseben zgradben odsek, obstoječ iz odbornikov br. Jaromira Hanuša, Frana Mučaka in društvenega tajnika. — Ob enem dala se je odseku oblast, poklicati k svojemu posvetovanju še druge veščake v stavbenjskih stvarih in v telovadbi. — Zgradbeni odsek imel je potem dve seji, katerih so se na posebno povabilo udeležili tudi br. Mat. Benčan, Fran Brunet, Jaromir Hanuš, Vladimir Hrasky, Anton Klinar in Josip Noll. — Sestavil se je za zgradbo natančen program in na podlagi taistega predlagalo se je odboru, da razpiše natečaj za specijalne načrte. — Odbor je temu predlogu pritrdil, a svojega sklepa ni uresničil. — Zaprečil je to splošen glas, da se bode že v teku prihodnjega leta gradil „Narodni dom“ in izražala se je želja, naj bi „Sokol“ svojo zgradbo spojil z „Narodnim domom“. — Odbor bil je vsled tega primoran, celo vprašanje preložiti do občnega zbora. — Tu naj dá celo društvo poslušočemu odboru natančna navodila, kako naj v bodoče o tem vprašanju postopa ter se odločno in konečno izjavi, ali ostane pri prvotnem ukrepu ali ne. — Odbor, ki je imel sicer za rešitev tega vprašanja splošno in neomejeno pooblastilo zadnjega občnega zbora, moral je z ozirom na pojavljajoča se različna mnenja odložiti vsak definitivni sklep, ker ni hotel prevzeti tolike odgovornosti náse, ter je zategadelj odložil celo stvar do danes. Brate „Sokole“ pa prosim, da pozneje natanko izrazijo svoje mnenje in stavijo potrebne predloge.

O društvenem gmotnem položaji poročal bode društveni blagajnik brat Pavel Škale.

Okončujú izvršiti mi je še dolžnost, da se spomnim pokojnikov zadnje dobe. Pred vsemi omeniti mi je britke izgube, katera je zadela društvo vsled smrti odličnega našega častnega člana Davorina Trstenjaka. Pri pogrebu, ki je bil dne 5. februarja m. l., bilo je društvo zastopano po posebnem odposlanstvu, obstoječim iz brata starosté ter bratov Jaromira Hanuša in Jos. Prosenca, ter položilo na njegovo rakev krasen venec s trakovi.

— Dalje pograbila nam je smrt častnega člana Ivana Kukuljeviča Sakcinkega, dalje brate dr. Frana Božiča, Janko Kavčiča, nekdanjega odbornika brata Jos. Gebo in kmalu potem tudi brata Josipa Tomeka. — Pokojnika Josipa Gebo in Josipa Tomeka spremilo je veliko „Sokolov“ v društveni opravi na zadnjo pot, ter položilo venca na njih rakev. Srčno moramo obžalovati izgubo tacihi vrlih mož. — Bodi vsem blag spomin!

Končno šteje si odbor v prijetno dolžnost, da se odkritosrčno zahvaljuje na tem mestu, slavni narodni čitalnici, katera je pri vsaki priliki prepustila „Sokolu“ svojo dvorano na razpolaganje in sploh vsem onim društvom, katera so mu na ta ali oni način pomagala pri izvrševanju njegove težavne naloge. — Ako imam še jedno željo, gotovo je opravečna ta, da bi oni narodnjaki, ki vselej in povsod naglašajo svojo narodnost, v istini tudi kot člani pristopili našemu društvu, katero je gotovo vse podpore vredno, ter tako dejanski pokazali, da jim je prospeh naroda slovenskega na sreči. — Le tedaj, ako bode število članov zdatno naraslo, nadejati se je „Sokolu“ boljših časov. — Oduševljenost za stvar ga je rodila; oduševljenost za stvar more ga vzdržati. Upajmo, da bode vsa dosedanja nebrzičnost nekaterih narodnih krogov ponehala in da bode „Sokol Ljubljanski“ v tekoči dobi našel zdatneje podpore mej Ljubljanskimi Slovenci. Na zdar!

Poročilo tajnikovo vsprejelo se je s splošnimi živiočlici in rokoploskanjem in ko je brat Zagorjan predlagal, da se je tajniku za njegovo vrlo izvestje in požrtovalno delovanje izreče zahvala, bil je ta predlog vsprejet z živahnimi dobročlici.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Novo pevsko društvo.) Piše se nam: Vaš gospod listkar je v predvčerašnji številki Vašega cenjenega lista uganil, da se namerava v Ljubljani ustanoviti novo pevsko društvo. Smoter tega društva bode v prvi vrsti gojiti pravo koncertno petje in sploh gojiti umetnost petja v najširšem pomenu te besede. Oziralo se bode novo društvo pri vajah in produkcijah, ter sploh pri javnih nastopih pred vsem na slovenske in slovanske glasbeno umotvore. Podlaga temu društvu je sedaj tako trdna, da ni dvombe, da bode krepko takoj po svojem rojstvu. Že sedaj je že skoro nad tri mesece zbranih nad 20 pevcev v prosto pevsko zvezo. Tem pevcem, ki imajo po dve vaji na teden, pridružilo se bode v kratkem jednako in še večje število. Zamočati pa ne smemo, da bode to novo društvo spajalo v sebi pevce iz vseh izobraženih in inteligentnih stanov. Obstoj novega društva je pa toliko bolj osiguran, ker bode postavljen v okrilje „Glasbene Matice“. Društvo bode torej pravo za pravo integrujoč del „Glasbene Matice“. Ta zveza med obema društvoma bode koristna njima samima, posebej pa še občinstvu, kateremu se ni bati, da bode treba za novo društvo novih gmotnih prispevkov. Končno moramo opozarjati, da je naš slavnoznani glasbotvornik gosp. prof. Nedvéd novemu društvu obljubil svojo dejanjsko pripomoč in nekako pokroviteljstvo. Upati pa smemo z vso gotovostjo, da bode ta umetnik prevzel tudi formalno vodstvo novega društva, kakor hitro se mu bode — žalibog nekoliko oslabiljeno zdravje pobiljšalo. Akoravno bode novo pevsko društvo kmalu uprizorjeno, smo si šteli vender v svojo dolžnost, da že sedaj opozorimo slavno Ljubljansko pa tudi vnanje občinstvo, da se bodo večinoma vse Ljubljanske možke pevske moči združile v jedno društvo, ki bode mogočen faktor, da se pospeši ali pravo za pravo vzbudi socijalno in društveno življenje v Ljubljani, katero je danes — žal — neizrecno dolgočasno!

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo še jedenkrat na jutranjo predstavo. Igrala se bode dobro znana Winterfeldova veseloigra v 4 dejanjih „Zakotni pisar“, ki bode mnogim obiskovalcem slovenskih predstav nova, ker se od l. 1874. ni več predstavljala. Nadejati se je torej obilnega občinstva.

— (Beseda kluba slovenskih biciklistov) obeta po pripravah soditi, postati jako zanimiva in jedna najlepših veselice v predpustu. Podali nam bodo vrli naši biciklisti divne slike iz njih raznoličnega življenja. Pri teh slikah bodo tudi sodelovale rodoljubne gospodične iz odličnih rodbin, katere je blagovolila naprositi blag, gospa Murnikova v imenu kluba. Čuli bodeimo v prvo biciklistički

pevski zbor, ki šteje lepo število vežbanih pevcev, mej njimi tudi gosp. Medena. Lepo to veselico zaključil bode plesni venček, kateri bode gotovo tudi letos jako živahen, kakor vedno do sedaj. Natančnejši program priobčili bodemo v jedni prihodnjih številk.

— (Mestni vodovod) moral je včeraj zvečer zapreti dotok vode v mesto, ker se je pri črepalnicah v Klečah pokvaril ventil. Prvi ventil zlomil se je že pred petimi dnevi, zamenili so ga z drugim, ki so ga imeli v rezervi, včeraj se je pa tudi ta zlomil. Nedostatek je že odstranjen in se je že danes popoludne zopet pričelo s črepanjem. Pri tej priliki opozarjamo občinstvo, naj ne troši brez potrebe po noči toliko vode, ker se vender ni bati, da bi pri sedanji temperaturi voda zmrznila.

— (Slovenska ekspedicija k severnemu tečaju.) Marsikdo bode neverjetno zmedel z glavo; pa vender je tako. Zakaj bi pa tudi ne napravili Slovenci svoje ekspedicije v arktične kraje, da odkrijejo kako „Novo Zemljo“, kjer bi uživali več veselja, kakor ga uživajo navadno? Če smo prav poučeni, bode se jim to tudi popolnoma posrečilo in ta naprej zagotovljeni uspeh razlikuje našo polarno ekspedicijo od enakih podjetij drugih narodov. Najzanimiveje pa je to, da so člani te ekspedicije že naprej pripravljeni na tropično vročino, katero jim bode prenašati. To je res prava „contradictio in adjectu“; a kdor se hoče prepričati o resničnosti naše trditve, pride naj pustni vtorek na „Sokolovo“ maškarado v Ljubljansko čitalnico in videl bode, kako se bo poleg Janeza Mrazka — brez Janeza si pač slovenskega podjetja misliti ni mogoče — načelnika ekspedicije, potil tudi zdravnik iste dr. Zmrzlikar in kakošno vročino bodo dobri stvari za ljubo prenašali ostali člani ekspedicije.

— (Klub amaterjev-fotografv v Ljubljani) ima v ponedeljek, dne 12. januarja 1891. ob 1/2 8. uri zvečer svoj občni zbor v prostorih c. kr. obrtne strokovne šole pri Virantu. Na dnevnem redu je volitev novega odbora in računski sklep za preteklo družbeno leto.

— (Krojaško bolniško društvo) za delavce naznanja, da bode v nedeljo 18. t. m. ob 2. uri popoludne občni zbor, v gostilni „pri Lozarji“. Dnevni red: Predložitev računa leta 1890; vsprejem novih udov in nasveti v korist društva. Vabljeni so tudi krojaški mojstri, kateri ne plačajo nad 5 gld. direktnega davka.

— (Zima in zameti) delajo po mnogih krajih velike neprimike. V Benetkah, Milanu, Florenci in Turinu zapadel je sneg. Abruzzi so vsi polni snega. — Pošta z Dunaja v Trst pošilja se čez Pontebo in Videm. Mnogo železničnih prog je še zaprtih. Na južni železnici bile so včeraj razun proge Ljubljana-Trst zaprte še naslednje proge: Dunaj Dunajsko-Novomesto-Sobotica, Meidling-Pottendorf in Grammat-Neusiedl-Dunajsko-Novomesto. Tudi parni tramvaj ustavil je promet na progah Florisdorf-Stammersdorf in Florisdorf-Gross Enzersdorf. —

— (Mesto Zagreb) šteje po poslednjem ljudskem štetju 2113 hiš in 39.430 prebivalcev, mej temi 37.369 civilistov in 2061 vojakov. Od 1880. l. pomnožilo se je prebivalstvo za 9550 duš.

— („Vrtec.“) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 1. letošnji številki nastopu vsebino: Vrtec ob novem letu 1891. (Fr. Krek.) — Preljuba mladina. — Naš gospod učitelj. — Na ledu. — Po zimi. — Dom resnice. — Strije Zimovič. — Zakaj je imel Jurijče nesrečo. — Lovčev najljubši kraj. — Januvarij. — Metka majhna — srcé veliko. Klobuk. — Ptičice po zimi. Vrtčeva priloga pa ima še posebej: Spomin na dobro delo. — Atil in grob. — Moč godbe in petja. — Jastreb in slavec. — Domače živali. — Pripovedka o konjski barvi. — Listje in cvetje. — Vrtec stane za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (V mestni klavnic) se je preteklo leto zaklalo 22.377 glav živine in sicer: 3821 goveje živine, 6931 prašičev, 6542 telet, 2785 kozlov in ovac in 2298 kozličev. Na ogled se je prineslo 11.432 klog. različnega mesa.

— (Grozno zločinstvo.) V Bukovji blizu Žalca natrosila je, kakor čitamo v „Slov. Gosp.“, neka deklina svojim roditeljem mišnice v jedi. Ko so jo zaradi tega žandarmi iz Žalca prijeli, priznala je še po vrhu, da je pred 15 leti povila otroka, pa ga položila v korito, da so ga prašiči požrli.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) ima danes zvečer v dvorani „Tersicora“ društveni ples.

— (Vsled trtne uši) opustilo se je od l. 1886. do 1888. na Štajerskem 444 ha vinogradov, mesto njih naredilo se je 338 ha njiv, 70 ha travnikov, vrtov pa 47 ha.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so darovali gg.: Cinglak, kaplan v Sevnici, 2 gld., neimenovanka 5 gld., dr. Muršec, kons. svetovalec, 5 gld., Hribovšek, kanonik in direktor, 5 gld., Frangeš, kaplan pri sv. Juriji, 1 gld., Posojilnica v Makolah 10 gld., Fr. Murkovič, kaplan v Jaremini, 2 gld., Wannaus, trgovec v Radgoni, 4 gld., M. Štraki, presbiter, 1 gld. Bog plati! „Slov. G.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 9. januarja. Vnanji urad objavil nastopni „communiqué“: Lucki, o katerem je bilo poslednje dni toliko govora, je terorist in je zapleten v mnogo kriminalnih slučajev v Rusiji. Vsled tega bil bi že večkrat obsojen, a našel je sredstev, da je ubežal na Bolgarsko in se tako kazni odtegnil. Ruska policija iskala ga je kot navadnega hudodelca, za kar ima neovrgljivih dokazov. Niti cesarska turška vlada, niti palača se ne moreta umešavati, ako so ga Rusi prijeli. Ruska konzularska oblastva postopala so samostojno, ko so za vse slučaje obvestila lokalno policijo. Sicer je pa pripoznana stvar, da imajo tuja konzulstva v Turčiji pa dogovorih pravico, prijeti tega ali onega izmed rojakov svojih. Turška vlada ni imela povoda, da bi varovala Luckega kot političnega zlodejca.

Madrid 9. januarja. Po vsem Španjskem velik mraz, na morji hud vihar. V Valenciji več ladij poškodovanih. V Granadi bil močen potres.

Dunaj 10. januarja. „Wiener-Zeitung“ objavlja državno pogodbo z Italijo v varstvo proizvodov literature in umetnosti.

Pariz 10. januarja. Chilenski poslanik prijavil listu „Siecle“: Predsednik Balmaceda razpustil kongres, ki ni hotel dovoliti budgeta. Poslanci izdali manifest v katerem proglašajo postopanje predsednika kot rušenje zakona. Vojska se še ni odločila, mornarica bode najbrže proti Balcedi. Poslednji je v Sant Jagu, zbornični predsednik na vojnem brodovji.

Carigrad 10. januarja. Major Hülsen izročil sultanu nemškega cesarja ročno pismo in častno sablo. V pismu izreka se najtopleja zahvalo na pomoči ponesrečenemu parobrodu „Friderik Karl“ in ponavljajo se zagotovila odkritosrčnega prijateljstva.

Carigrad 10. januarja. Spor s patrijarhatom še ni poravnal. Patrijarhat je mislil, da je to, kar se je odjenjalo, že definitivno. Porta pa trdi, da bi predloge ministra za bogočastje imel poprej vsprejeti ministerski svet, cesar pa potrditi. Govori se, da je sultan istega mnenja, kakor Porta, torej možno, da se minister za bogočastje odstavi. Grške cerkve še odprte.

Razne vesti.

* (Ivan Orth.) Kakor javlja „Journal des Debats“ z Dunaja. je zavarovalno društvo „Lloyda“ v Trstu na zahtevo velike vojvodinje Toskanske, izjavilo, da izplača ono svoto, za katero je bila zavarovana Ivana Ortha ladija. Družba smatra za gotovo, da se je ladija potopila.

* (Novoletna darila) so v navadi še izza rimskih časov. Sprva je moral dati klient ob novem letu patriciju, katerega se je izbral za pokrovitelja, kak dar. Pozneje, ko so se stanovi zjednačili, je pa postala sploh navada, dajati novoletna darila.

* (Hun.) oče kitajskega cesarja je na Novem letu dan v Pekingu umrl.

* (Naraščanje Berolina.) Berolin je leta 1745. imel 100.000 stanovnikov, še le leta 1819. se je to število podvojilo. Dvajset let pozneje je pruska stolica imela 300.000 prebivalcev, potem se je pa v sedmih letih pomnožilo število prebivalstva na 400.000. 1859. leta je že bilo v Berlinu pol milijona prebivalcev, 1875. pa milijon, po najnovejšem popisovanju jih je pa nad poldrugi milijon.

* (Detomor v vagonu.) V kupeji 3. razreda vlaka, ki se je pripeljal iz Požuna v Trnovo, našli so mrtvega novorojenega dečka, ki je bil prepasan z rumeno prepasnico in so mu bila usta zamažena z listjem. Posveduje se po zločinki.

* (Diamantna in srebrna poroka.) Na Sveti dan sta v Maršovu na Moravskem Jakob in Sofija Konečny slavila svojo dijamantno, njen sin Josip pa isti dan svojo srebrno poroko.

* (Originalna darilnica.) Iz Rima se javlja nekemu francoskemu listu, da je podarila španjska kraljica papežu za novo leto navadno šetaino palico. Španjski veleposlanik izročil je palico svetemu očetu prošeč ga, da se blagovoli nanjo opreti. Komaj se je oprl Lev XIII. z roko ob srebrno gumbo na palici, palo je iz nje polno zlatov, ki so se mu usuli pod noge.

* (Novi siameški dvojčki.) Neka ženska blizu Cannesa porodila je te dni dve deklici, ki sta vkupe zraščeni. Zdravniki so se takoj izjavili, da je vsaka operacija nemogoča.

* (Nesreča na parobrodu.) Dne 5. t. m. ko se je italijanska pomorska eskadra iz Genove odpravljala na pot, počila je na parobrodu „Vesuvio“ neka cev pri parnem kotlu, vsled česar je bil ubit jeden pomorščak, dva mašinista in pet kurilcev pa težko ranjenih.

* (S smrtjo kaznovan tat.) Na Sveti večer je oskrbniku kmetijske in gozdarske šole v Križi na Hrvatskem bilo ukradenih pet kokošij in pet rac. Drugi dan našli so kmetje na polji zmrzlega moža, ki je imel ukradeno perutnino pri sebi.

* (Ne prevročel!) V Gladbachu v renski pokrajini umrl je te dni dveletni otrok, ker so mu dali piti prevročega mleka. Mleko je otroka poparilo po grlu in želodeci.

* (Železniški sprevodnik umorjen.) Dne 29. decembra je v Brno prišel vlak, na katerem so pogrešali jednega sprevodnika. Pozneje našli so kondukterja mrtvega poleg železnice ležečega. Imel je več ran, prizadetih z nožem. Bil je torej umorjen.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (55-17)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

9. januarja.

Pri **Mallét**: Karplus, Horowitz, Messing, Reiner, Hönigman z Dunaja. — Pl. Mecensefy, Melisch iz Pulja. — Hoffman iz Kočevja. — Krappe iz Budimpešte. — Kováč iz Gradca. — Nessler, Grebenc iz Trsta. — Müller iz Novega Jorka.

Pri **Slonu**: Holz, Goldberg, Spieler, knez Windischgrätz, grof Harrach, Grünhut z Dunaja. — Lengel, Gross iz Kanije. — Pretter iz Zagreba. — Brasser, Müller iz Pulja. — Nachod iz Prage.

Pri **avstrijskem cesarju**: Maiwald iz Ljubljane. Pri **bavarskem dvoru**: Frank iz Gradca. — Steinbauer iz Ljubljane. — Čadey, Dietre iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Tirnau iz Gorice. — Zaccana iz Šibenika. — Cendor z Dunaja.

Umrl so v Ljubljani:

8. januarja: Josip Cunder, kondukterjev sin, 16 dni, Resljeva cesta št. 27, za božjastjo.

V deželni bolnici:

7. januarja: Valentin Logar, delavec, 49 let, za vnetjem trebušne mreže.

8. januarja: Apolonija Bučar, delavka, 40 let, za rakom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. jan.	7. jutraj.	730.6 mm.	-6.4° C	sl. vzh.	obl.	5.0 mm.
	2. popol.	728.9 mm.	-3.2° C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	730.6 mm.	-4.8° C	sl. vzh.	snež.	snega.

Srednja temperatura -4.8°, za 2.2° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. januarja 1890.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	431,846.000 gld. (- 14,088.000 gld.)
Zaklad v gotovini	244,627.000 „ (+ 136.000 „)
Portfelj	155,737.000 „ (- 10,882.000 „)
Lombard	35,831.000 „ (- 5,567.000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	24,129.000 „ (+ 16,609.000 „)

Dunajska borza

dné 10. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.60	90.60
Srebrna renta	90.75	90.75
Zlata renta	107.65	107.90
5% marena renta	103.35	103.50
Akcije narodne banke	995.—	997.—
Kreditne akcije	307.—	307.75
London	114.50	114.75
Srebro	—	—
Napol.	9.06 1/2	9.08
C. kr. cekini	5.48	5.48
Nemške marke	56.20	56.85

PRI KATARU
sapnih organov, kašljih, nahodu, hripavosti in
vratnih boleznih zdravniki opozarjajo na
GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
ki se rabi uspešno sama ali z gorkim mle-
kom pomešana. (5-1)
Ima miloraztopljivi, osvežujoči in pomirujoči
upliv, posebno pospešuje razslizenje ter je v
takih slučajih poznana kot jako dobro zdravilo.

Notarskega kandidata z najmanj jednoletno prakso, eventualno izurjenega koncipijenta

brez legalne prakse vsprejemem pod ugodnimi po-
goji z nastopom službe do 15. februarja, najdalje
do 1. marca 1891. Ponudbe z dokazi o dosedanjem
službovanji in zahtevami glede plače naj se mi
tako dopišljejo.

Dr. Jurij Pučko,
c. kr. notar na Krškem.

(8-2)

Zobozdravnik Schweiger

stanuje hotel „Stadt Wien“
(pri Maliči)

št. 23 in 24 — II. nadstropje.

Ordinira vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne,
od 2. do 5. ure popoldne

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure.

Najnovejšo iznajdbo v zobozdravništvu. — Najboljši
plombe, po barvi zobem prikladne. — Za vsa dela
se jamči. (800-18)

Izvirno Plznsko pivo

(slavno znano zimsko pivo)
iz meščanske pivovarne v Plznu
v sodih in steklenicah

priporočila udano

F. SCHEDIWIY

glavna zaloga mešč. pivovarne v Plznu

Gradeo, Annenstrasse 19.

Telefon 246.

(932-7)

Denarna posojila

posredujejo se povračila zmožnim osebam
diskretno proti akceptu ali pa dolžnemu
pismu, po zmeranih obrestih, povračljiva
v malih obrokih. (698-15)

Vprašanja z 2 markama za odgovor na Agenturo
v Budimpešti, Karlsring 13, II. nadstropje 44.

Zahvala.

Podpisani izrekajo vsem prijateljem in znan-
cem, zlasti tudi slavni prostovoljni požarni brambi
za darovane vence, za blago sočutje in mnogo-
brojno udeležitev pri pogrebu našega nepozab-
nega soproga in očeta, gospoda

Karola Bittenc-a

c. kr. sodomerca

najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 10. januarja 1891.

(22)

Žaljujoči ostali.

Izurjenega dacarja

vsprejme takoj (13-2)

društvo daca v Radovljici.

Pri velikem denarnem zavodu dobi

zaslužka

vsakdo, ki živi na kmetih in se ne plaši
resnega dela.

Ponudbe pošiljajo naj se v zaprtih pismih z
napisom „Resno delo“ upravištvu „Slovenskega
Naroda“. (12-1)

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvežejše in najuplaviteljše
vrste medicinskega olje iz kitovih jeter.
Staropreverjeno sredstvo proti kašlju,
zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih
jeter v trioglatih steklenicah 1 gld. (793-22)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

**Brnski
sukneni ostanki**
2-10 metra za celo zimsko
suknjo. — Palmerston
gld. 5.50.

Sukneni ostanki
2-10 metra za celo zimsko
suknjo. Mandarin v vseh
barvah v zalogi, jako fine
baže gld. 9.—.

Sukneni ostanki
3-10 metra za vso zimsko
obleko gld. 5.—.

Loden

za lovske sukne 2-10 m.
gld. 5.—.

Sukneni ostanki
za cele hlače, progasti ali
križasti, 1 ostanek velja
gld. 3.50.

**Svilneno
grebenasto sukno**
le najnovejše v progi, 1
cele hlače gld. 6.—.

Blago za uniforme
ces. kr. uradnikov, financ,
veteranskih društev in po-
žarnih bramb po najnižjih
cenah. (789-11)

Bernhard Ticho
BRNO

Zelny trh št. 18.

Razpošilja se proti
povzetju.

Uzorec pošiljajo se za-
stoj in franko.

Elegantno oprav-
ljene karte za uzorce
le najnovejše v bogati
izberi pošiljam na za-
htevanje gosp. krojaš-
kim mojstrom.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Filijala za Ogersko:

Dunaj, I., Giselastrasse 1. Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 1, v hiši društva.

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1889.	frank. 106,578,528-96
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1889.	19,328,518-86
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru- štva (1848).	219,930,701-87
V poslednji dvanajstmesecni poslovalni periodi uložilo se je pri društvu za	49,069,600-—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah.	1,610,827,280-—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za
predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri **Guido Zeschkotu.**

(160-10)

Pri kneza Auersperga grajšini Soteski oddajo se dné
14. januarja 1891 po javni dražbi na tri leta v
najem nastopni predmeti:

1.

Gostilnica v Soteski

hkratu z mostarino tamošnjega mostu, izključna cena 120 gld.

2.

Mlin, stope in žaga v Soteski

izključna cena 280 gld.

(948-3)

Oni, ki želé jeden ali pa oba predmeta vzeti v najem, pridejo naj

v dan 14. januarja 1891 ob 2. uri popoldne

v gozdarsko pisarno v Soteski, pošta Dvor in seboj prineso za
varščino polovico izključne cene.

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! —
Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slo-
venekega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res
krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zar-
nikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena
knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI
TISKARNI“ v Ljubljani.

Gradeo: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy-ja, deželna
lekarna, Sackstrasse.
Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv.
Francišku“, (ob jednom kemična tovarna), V.,
Hundsturmstrasse 113. (612-12)

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatm
levu“, VIII., Josefstadtstrasse 30.

Dunaj: Lekarna dr. Otona pl. Trnkóczy-ja, „pri Ra-
deckijnu“, III., Radetzkyplatz 17.

Zunanja naročila se s prvo pošto izvršujejo.

Nepresegljivo za zobe

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevaloče,
zabranjuje gnjilobo zob ter odstra-
njuje iz ust neprijetni duh. — Jedna
velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako
okrepčevaloče, ohranjuje zobe svetlo-
bele, a 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je
došlo mnogo zahvalnih pisem, ima
vedno sveži v zalogi ter vsak dan
po pošti pošilja

lekarna

Ubald pl. Trnkóczy

diplomovani posestnik lekarne in
kemik poleg rotovža v Ljubljani.

holandski cacao-prašek

ki ima najizvrstnejši okus, je zajamčeno čist, lahko raztopljiv in jako redilen. Prodajajo ga: Mihael Kastner, Peter Lassnik, M. E. Supan, H. L. Wenzel, J. Klauer, J. Perdan, Jeglič & Leskovic.

Deček

iz dobre rodbine vsprejme se takoj pod ugodnimi pogoji v prodajalnice z mešaním blagom. — Več se izve pri J. Modic-u v Novi vasi pri Rakeku. (9-3)

Banka „Slavija“

vsprejme nekoliko

stalnih zastopnikov.

Rodoljubi, ki vedó, kakó važno je za naš narod, da se povsodi ravnamo po gaslu „Svoji k svojim!“ in imajo voljo, delovati v tem zmislu, blagovolé naj se oglašijo pri **generalnem zastopu banke „Slavije“** v Ljubljani, ki uraduje v lastni hiši bankini, v Gospodskih ulicah št. 12. (11-1)

Prva kranjska, na mnogih razstavah odlikovana, leta 1822. ustanovljena (943-3)

lesna, pletarska in sitarska obrt

M. Pakič v Ljubljani

priporoča p. n. naročnikom **garantirano pravo žimo**, razločiti od s fibrizom in drugimi stvarmi mešano žimo, **morsko travo** (Seegras), **preproge iz lesene volne** po čudovito nizkih cenah, razno **kuhinjsko orodje**, **fine škafe**, **čebre in banice za kopanje**, **pletene kovčoge za potovanje** v raznih velikostih, **najfinejše košarice z dvema pokrovoma** in takozvane „Stephanie“ **košarice**, kakor tudi **navadne košare po najnižjih cenah**. Zunanja naročila izvrše se takoj s povzetjem.

Išče se stanovanje

obstoječe iz 2 sob s pripadci za obitelj brez otrok za čas od 1. maja t. l. dalje v **sredini mesta**. — Želi se parterre ali I nadstropje. — Pismene ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (21-1)

Dr. Rose životni balsam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napevanja odstranjujoče ter mili raztopljajoče

domače sredstvo. (88-36)

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja

tu dodana, zakonito varovana

varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško universalno domače mazilo

To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine

je moja tu dodana zakonito

varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Proda se

lepa kobilica

in (16-1)

močan mlinarsk voz.

Kobilica je prav lepega in težkega plemena in se zaradi tega proda, ker je dobila kolenece (Stichbein) in ni več za težko vožnjo Gospodarju, ki bi jo za rejo in za delo na polji rabil, pa bi še dobro služila. — Kje? pove upravništvo tega lista.

Pri

Jakobu Zalazniku

na Starem trgu h. št. 21

vsak dan sveži (970-4)

pustni krofi.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov

je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri **vratnih, želodčnih, mehurnih in obistnih boleznih**, pri **kataru, hripavosti, kašljanju**, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (481-30)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želedece otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri **M. E. Supan-u**; prodajajo ga nadalje: **M. Kastner** in **J. Klauer**; v Kranji: **F. Dollenz**; v Logateci: **J. Tolazzi**.

KAROL TILL, Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Pisni in stenski koledar, dnevni in tedenski blockkoledar, notični in beležni blockkoledar, žepni in listniški koledar, orjaški in mignonblockkoledar, salonski blockkoledar, kazalo dné in meseca (večni koledar) podložni koledar v vseh izdajah.

Pisni papir:

Konceptni in kancelijski papir za odvetnike, urade, trgovce, vojaške pisarne in notarje. Dokumentni papir.

Novosti v papirni konfekciji, cartes de correspondance, razkošne kasete, najfinejše narejene, s cvetlicami in raznimi umetnimi utiski.

Prirodopis v podobah živalstvo v 250 podobah

v porabo

pri nazornem nauku.

Cena 3 gld.

Velika zaloga

vsega

šolskega orodja.

Pismeni papir s kuverti v kasetah in mapah, v formatu četrtinke in osmerke, s pismenimi glavami in tiskanimi firmami.

Vizitnice.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice, zapisne knjige, naročninske knjige, beležni bloki, knjige za perilo, skrilne knjige, potne papirne knjige.

Vse risalne materijali:

Risala, risalne deske, risalna ravnila, kotniki, ravnila, kockasta ravnila, prožne deščice, pritrjevalni žeblički, skledice za tuš, barve, čopiči, tuš.

Utisnjeno galanterijsko blago iz usnjene lepence, omotki za cvetlične lonce, toki za krtače, toki za užigalne klinčke, okenski predložki, mizni položki, šivankine blazinice, delavske torbice, pečni zastori, časopisne mape, stenske torbe, torbe za karte, okviri za fotografije, svetilnični krožniki, papirni koši, srajčnovratniški kartoni, toki za glavnike, krožniki za kozarce, toki za škarje, Etageres. (708-15)